

Arrest

nr. 301 620 van 15 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. LYDAKIS
Place Saint-Paul 7/B
4000 LIÈGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 1 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. LYDAKIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché F. FARAH, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Noord-Macedonische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1992.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 27 april 2022. Op 29 april 2023 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 25 augustus 2022 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 27 oktober 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing waarbij het verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanees afkomstig uit Skopje, Noord-Macedonië en heeft u de Noord-Macedonische nationaliteit. In 2015 huwde u met N.(...) V.(...) waarna jullie gingen samenwonen. Samen hebben jullie twee kinderen. Drie of vijf maanden na uw huwelijk begon uw echtgenoot u te mishandelen. U stapte hiervoor verschillende keren naar de politie, met name naar de kantoren van de wijken Saraj en Gjorce Petrov, waar u een klacht neerlegde tegen uw echtgenoot. De politie zei dat er stappen zouden ondernomen worden tegen uw echtgenoot, maar u meent dat ze verder niets deden. U kreeg geen documenten van de politie naar aanleiding van uw klachten. Uw echtgenoot heeft veel vrienden en kennissen bij de politie en daarom deed men volgens u niets. U ging tijdens uw huwelijk ook vaak terug bij uw ouders inwonen voor verschillende maanden, maar u keerde ook altijd terug naar uw echtgenoot omwille van de kinderen. In 2018 of 2019, omdat u zag dat de politie niets ondernam, ging u naar de MVR (ministerie van binnenlandse zaken) om hier een klacht in te dienen omwille van het huiselijk geweld. Uw echtgenoot had u immers geslagen met de kolf van een pistool. Naar aanleiding van deze klacht werd een onderzoek gestart en werd uw echtgenoot in beschuldiging gesteld. In de tussentijd ging u opnieuw naar de politiekantoren van Saraj en Gjorce Petrov waar u klachten neerlegde omdat uw echtgenoot en zijn entourage u met de dood bedreigden wanneer u bij familie verbleef. Zij beledigden hierbij ook uw familie. Uw broer A.(...) A.(...) (O.V. xx) ontving eveneens bedreigingen via Whatsapp van de schoonbroer van uw echtgenoot. U durfde niet meer naar buiten te gaan. De politie beloofde wederom dat zij stappen zouden ondernemen tegen uw echtgenoot. Wederom meent u dat ze niets deden. De laatste keer werden ook uw kinderen geslagen. U stapte tijdens uw huwelijk ook twee keer naar het hoogste politieorgaan, waarbij zij hun opmerkingen stuurden naar het politiekantoor van Saraj, met de melding dat zij rekening dienden te houden met u. Hierna kreeg u wel documenten van het politiekantoor van Saraj en zeiden zij dat zij stappen zouden ondernemen, maar u geloofde dit niet. Uw echtgenoot liet u op een gegeven moment weten dat hij wel eens was opgepakt door de politie. U verbleef op een gegeven moment negen maanden, zonder uw kinderen, bij een tante in Zwitserland. In 2021 diende u een aanvraag tot echtscheiding in. Eveneens in 2021 nam uw echtgenoot de kinderen mee naar zijn moeder. Hierop stapte u naar de sociale dienst om uw kinderen te kunnen zien. U had het gevoel hier aan het lijntje te worden gehouden omdat de directeur van de sociale dienst een vriend was van uw echtgenoot. Er werden afspraken gepland waarbij ook uw echtgenoot werd uitgenodigd om u de kinderen te overhandigen, maar uw echtgenoot kwam hierbij niet opdagen. Vervolgens kreeg u een oproepingsbrief van de rechtbank naar aanleiding van het huiselijk geweld en voor de ontbinding van het huwelijk. De sociale dienst bezorgde u een brief die u aan de rechtbank kon geven betreffende de stand van zaken. Begin 2022 verbleef u in Zwitserland. Tijdens de rechtszaak voor het huiselijk geweld werden zes zittingen georganiseerd, maar uw echtgenoot kwam hierbij niet opdagen en werd uiteindelijk in 2022 bij verstek veroordeeld tot tien maanden gevangenisstraf. In 2022 werd uw huwelijk eveneens ontbonden, waarna u het hoederecht over de kinderen kreeg. Uw ex-man overhandigde u de kinderen in april 2022. U weet niet wat er met uw ex-man gebeurde maar u vermoedt dat de veroordeling niet zal worden nageleefd. Op 27 april 2022 reisde u, samen met uw broer A.(...) en zijn echtgenote A.(...) S.(...) (O.V. 9xx), met de bus van Noord-Macedonië naar België. Op 29 april 2022 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw identiteit en of uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een kopie van uw paspoort; een kopie van uw identiteitskaart; een kopie van uw rijbewijs; kopieën van de paspoorten van uw kinderen; twee originele documenten van het politiekantoor van Saraj, met name een brief waarin de politie van Saraj u op de hoogte brengt dat zij uw ex-man naar aanleiding van uw klacht d.d. 9 juli 2020 verbaal berispt hebben, d.d. 22 september 2020, en een bevestiging dat u op 27 maart 2021 meldde dat de schoonbroer van uw ex-man u bedreigde via een tekstbericht, d.d. 5 april 2021; twee originele oproepingsbrieven aan u gericht van het openbaar ministerie van Skopje, d.d. 1 juni 2021 en 20 juli 2021; twee kopieën van afspraakmomenten bij de sociale dienst van Skopje, d.d. 21 juli 2021 en 5 augustus 2021; een originele brief van het Ministerie van Arbeid en Sociaal beleid, d.d. 19 augustus 2021, gericht aan u betreffende een vraag die u aan hen stelde op 16 juli 2021 in verband met uw echtscheidingsprocedure; een kopie van een vonnis van de rechtbank van Skopje waarin uw ex-echtgenoot tot een celstraf van 10 maanden werd veroordeeld wegens het in gevaar brengen van de veiligheid in het kader van huiselijk geweld, waarbij pagina 4 ontbreekt; een kopie van een certificaat afgeleverd door de rechtbank van Skopje, d.d. 9 mei 2022, waaruit blijkt dat u een blanco strafblad heeft en dat dit document enkel werd afgeleverd voor een huwelijk in België; een origineel medisch document uit Noord-Macedonië, d.d. 10 juli 2020; een kopie van een rapport van de spoeddienst van het Centre Hospitalier Citadelle, d.d. 21 mei 2022 waaruit blijkt dat u zich meldde met

psychologische/psychiatrische problemen; twee foto's waarop de verwondingen van u en uw zoon te zien zijn; het OSAR-rapport, 'Macédoine: retrait des passeports aux personnes renvoyées de force, d.d. maart 2013; een document van Osar, ' Schnellrecherche der SFH-Länderanalyse vom 29. Juli 2016 zu Mazedonien: Schutzmöglichkeiten für Opfer häuslicher Gewalt. Na afloop van het persoonlijk onderhoud ontving het Commissariaat-generaal op 31 augustus 2022 een kopie van een attest van uw psychotherapeutische opvolging, d.d. 29 augustus 2022.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen en uw administratief dossier blijkt dat u psychologische problemen kent. Uw verklaarde last te hebben van geheugenverlies en stress (verklaring DVZ, vraag 29 / CGVS, p. 2, 17). Er werd u aan het begin van het persoonlijk onderhoud gewezen dat u een pauze kon nemen indien nodig (CGVS, p. 3). Na afloop van het persoonlijk onderhoud legde uw sociaal assistent een attest neer van 29 augustus 2022 waaruit blijkt dat u psychotherapeutisch wordt opgevolgd sinds juli 2022 (u had drie consultaties). Hieruit blijkt dat er een aantal klinische symptomen werden vastgesteld tijdens de psychotherapie, in het bijzonder dissociaties, flashbacks en hyperactivering van het zenuwstelsel die specifiek zijn voor een posttraumatische stressstoornis. Uit het attest kan evenwel niet afgeleid worden welke concrete klachten dit voor u met zich meebrengt, noch welke invloed deze kunnen hebben op uw deelname aan onderhavige procedure. Deze stukken zijn bijgevolg niet van die aard om aan te tonen dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Bovendien blijkt uit het geheel aan uw verklaringen voor de DVZ en het CGVS, dat u de vragen begreep en deze kon beantwoorden.

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U vreest bij een terugkeer naar Noord-Macedonië gedood te worden door uw ex-echtgenoot.

Vooreerst biedt u weinig zicht op uw verblijf in Zwitserland. U beweerde ongeveer 9 maanden in Zwitserland verbleven te hebben. U situeerde dit na het verkrijgen van het hoederecht (CGVS, p. 6). Gevraagd naar het jaar waarin u het hoederecht kreeg, plaatste u dit in 2020 (CGVS, p. 6). Uit uw verdere verklaringen blijkt evenwel dat u in 2022 pas het hoederecht verkreeg nadat de echtscheiding werd voltrokken (CGVS, p. 8, 13). Dit kan ook afgeleid worden uit het vonnis waarin uw ex-man wordt veroordeeld. Het vonnis is o.a. gebaseerd op een zitting van 31 maart 2022 en stelt dat de echtscheidingsprocedure nog lopende is. Deze laatste verklaringen zijn evenwel niet te rijmen met het feit dat u op 29 april 2022 in België om internationale bescherming vroeg. Er verder op gewezen dat uw paspoort stempels bevat van januari en maart 2022, stelt u dat u ofwel in 2021 of in 2022 naar Zwitserland bent gegaan. Behalve bij uw tante (in Zwitserland) en naar België, bent u nergens anders geweest (CGVS, p. 6). Geconfronteerd met het feit dat u had gezegd dat u negen maanden had verbleven in Zwitserland, stelde u plots dat u daar geen negen maanden mag verblijven en dat u begin 2022 naar Zwitserland ging (CGVS, p. 6). Gevraagd of u voor 2022 reeds naar Zwitserland was gegaan, antwoordde u dit niet te weten (CGVS, p. 6-7). Voorgaande doet dan ook twijfels rijzen over uw recent verblijf de afgelopen jaren in Noord-Macedonië en ondermijnt bijgevolg uw algemene geloofwaardigheid. Bovendien dient vastgesteld te worden dat u in Zwitserland geen verzoek om internationale bescherming indiende (CGVS, p. 6). Nochtans kende u reeds voor uw verblijven in Zwitserland reeds ernstige problemen met uw toenmalige echtgenoot (CGVS, p. 7). Dat u dan verklaarde dat u geen reden had om een verzoek in Zwitserland in te dienen en dat u dit nog niet kon doen omdat de procedure rond het hoederecht voor uw kinderen nog niet was afgelopen (CGVS, p. 6, 13), is echter een houding die geenszins in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade.

Voorts dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk maakte dat uw broer A.(.) A.(...) (O.V. 9.428.604) problemen kende met uw ex-man of zijn familie. U verklaarde dat hij bedreigd werd via WhatsApp-berichten door de schoonbroer van uw ex-man (CGVS, p. 15). Uw broer maakte van dergelijke WhatsApp-berichten geen enkele melding. Hij legde bovendien fundamenteel tegenstrijdige verklaringen af tussen de DVZ en het CGVS. Zo verklaarde uw broer op de Dienst Vreemdelingenzaken dat zijn problemen met uw ex-man begonnen bij zijn terugkeer uit Duitsland in 2020, dat hij door uw ex-man in persoon bedreigd werd en dat uw ex-man mensen stuurde om hem aan te vallen. Uw broer niet buiten kon komen noch kon

hij met zijn kinderen naar het ziekenhuis gaan vanwege de bedreigingen (Vragenlijst CGVS bij DVZ A.(...), vraag 5). Op het Commissariaat-generaal verklaarde hij daarentegen dat hij enkel op 23 april 2022 telefonisch bedreigd werd door de schoonbroer van uw ex-man. Hij voegde hier aan dat hij verder geen enkel probleem uw ex-man kende noch met zijn familie (CGVS, p. 9-10). Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe dat te besluiten dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de beweerde problemen van uw broer met uw ex-man of zijn familie. Uw algemene geloofwaardigheid wordt hierdoor enkel verder ondermijnd.

Hoe dan ook, u maakte niet aannemelijk dat u voor de door u aangehaalde problemen met uw ex-man en zijn entourage – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

U laakte de houding van de Noord-Macedonische autoriteiten. U schetste in het bijzonder dat de lokale politiekantoren van Saraj en Gjorce Petrov niets ondernamen tegen uw ex-echtgenoot niettegenstaande u er meermaals klacht indiende en het hoogste politie-orgaan hen erop wees dat ze rekening met u moesten houden. U vermoedde tevens dat uw ex-echtgenoot zijn straf niet zal moeten uitzitten aangezien de autoriteiten u blijven zeggen dat ze hem niet vinden. U weet dit door u als gebrekkig ervaren optreden van politie en justitie aan de connecties van uw ex-man. Vooreerst maakte u deze beweerde connecties niet aannemelijk. Zo kon u niet eens bij naam en functie duiden wie uw ex-echtgenoot bij de politie kent. Het loutere feit dat uw ex-echtgenoot mensen kent binnen de politie volstaat op zich trouwens niet om te besluiten dat hij deze in zijn voordeel en uw nadeel kan manipuleren. In dit verband moet gewezen worden op het feit dat uw klacht bij het MVR ertoe leidde dat een onderzoek werd opgestart dat resulteerde in een rechtszaak waarbij uw ex-man in 2022 bij verstek werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 10 maanden wegens het in gevaar brengen van de veiligheid in het kader van huiselijk geweld. In dit vonnis werden de verzwarende (het herhaalde karakter van de strafbare feiten en de afwezigheid van uw ex-echtgenoot) en de verzachtende (de jonge leeftijd van uw ex-echtgenoot) omstandigheden mee in overweging genomen bij het bepalen van de strafmaat. Dat uw ex-man nog op vrije voeten is omdat de politie hem niet vindt, volstaat in deze niet om a priori te stellen dat de Noord-Macedonische autoriteiten geen bescherming bieden. Dat uw ex-echtgenoot (nog) niet gevonden werd kan immers te wijten zijn aan tal van factoren.

Voorts blijkt dat, naast dat uw echtgenoot werd veroordeeld voor het geweld dat hij tegen u gebruikte, u ook hulp ontving van andere instanties. U verklaarde dat uw ex-echtgenoot in 2021 de kinderen mee nam naar zijn moeder en u hen niet mocht zien (CGVS, p. 6, 11). U stapte hierop naar de sociale dienst (CGVS, p. 11). Hoewel u ook hier beweerde dat de directeur en uw toenmalige echtgenoot vrienden waren en zij u aan het lijntje hielden, blijkt dat de sociale dienst verschillende keren uw toenmalige echtgenoot uitnodigde om de kinderen te overhandigen. Omdat uw toenmalige echtgenoot hier niet op inging, gaf de sociale dienst u een brief voor de rechtbank met hierin een stand van zaken over de toestand van de kinderen (CGVS, p. 11-12). Dankzij de sociale dienst nam u ook een advocaat (CGVS, p. 8). U verkreeg vervolgens bij de ontbinding van uw huwelijk het hoederecht en uw echtgenoot overhandigde in 2022 de kinderen via de sociale dienst (CGVS, p. 13).

Voorgaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat, niettegenstaande u schetst dat u onvoldoende geholpen werd door twee lokale politiekantoren in Saraj en Gjorce Petrov, u niet aannemelijk heeft gemaakt dat de Noord-Macedonische autoriteiten in zijn geheel onwillig zijn om u bescherming te bieden tegen uw ex-echtgenoot of zijn vrienden waartegen u trouwens nooit een klacht hebt ingediend (CGVS, p. 14). Dat u oververmoeid was en het had opgegeven is in deze onvoldoende als verklaring (CGVS, p. 14).

In dit kader dient voorts ook op de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 13 augustus 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) gewezen te worden, waaruit blijkt dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en

waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen - is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS) en bij de Ombudsman. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van twee parlamentscommissies (het Committee on Security and Defence en het Standing Inquiry Committee for Protection of Civil Freedoms and Right). Burgers kunnen zich hiervoor tevens richten tot het Openbaar Ministerie. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties (Sector for Organized Crime and Corruption binnen het ministerie van Binnenlandse Zaken, de Special Prosecutor's Office for Fighting Organized Crime and Corruption binnen justitie en de Criminal Court in Skopje die een gespecialiseerde afdeling heeft voor de behandeling van zaken van georganiseerde misdaad en corruptie met jurisdictie over het hele grondgebied van het land) zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook high-level corruptiezaken. In december 2019 werd een vetting of doorlichting procedure voor rechters en parketmagistraten aangekondigd.

De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Het Commissariaat-generaal erkent dat huiselijk geweld in Noord-Macedonië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 13 augustus 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat de Noord-Macedonische autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak de nodige stappen gezet om gendergelijkheid na te streven en huiselijk geweld te penaliseren. Slachtoffers die zich aan huiselijk geweld willen onttrekken, kunnen voor advies en ondersteuning terecht bij de gemeentelijke centra voor maatschappelijk welzijn en ngo's. Er zijn in Noord-Macedonië een aantal vluchthuizen voor vrouwen in nood, waaronder een aantal die door de overheid worden beheerd, en een aantal telefonische hulplijnen. De overheid lanceerde of steunde reeds diverse campagnes om het publiek bewust te maken van de problematiek van huiselijk geweld en de slachtoffers van geweld aan te moedigen om hulp te zoeken en het geweld te melden aan de autoriteiten. Ook werden trainingen gegeven aan o.a. de politie, openbare aanklagers, rechters en andere publieke functionarissen om beter te kunnen omgaan met de materie. Noord-Macedonië ratificeerde in december 2017 het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (of Conventie van Istanboel) (inwerkingtreding 1 juli 2018) en ontwikkelde in navolging hiervan in 2018 een nationaal actieplan voor de implementatie van dit Verdrag. Het doel is huiselijk geweld drastisch te verminderen en in deze tot een nultolerantiebeleid te komen.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Wat betreft uw verklaringen dat u psychologische problemen kent ten gevolge van de problemen die u kende in Noord-Macedonië en waarvoor u in België in behandeling bent (CGVS, p. 2-3), dient vastgesteld te worden dat uit uw verklaringen en neergelegde documenten (met name het medische document van 10 juli 2020 en het vonnis van 31 maart 2022) blijkt dat u omwille van deze problematieken ook in Noord-Macedonië medische bijstand kreeg (CGVS, p. 2-3). U kreeg in Noord-Macedonië dezelfde medicatie als in België (CGVS, p. 3). Uit niets blijkt verder dat u bij een terugkeer naar Noord-Macedonië niet opnieuw toegang zou hebben de tot de aldaar aanwezige gezondheidszorg.

Wat betreft de verwijzing van uw advocaat naar een door haar ingediend OSAR-rapport d.d. 20 maart 2013 waaruit blijkt dat bij een repatriëring naar Noord-Macedonië een paspoort kan worden ingehouden (CGVS, p. 12), dient er evenwel op gewezen te worden dat de betreffende beslissing geen verwijderingsmaatregel inhoudt. Waar uw advocaat verwees naar het OSAR-document van 29 juli 2016 en opmerkte dat u deel uitmaakt van de Albanese minderheid, u als slachtoffer van huiselijk geweld niet veel bescherming zal krijgen en u als alleenstaande vrouw met kinderen gediscrimineerd zal worden (CGVS, p. 18), dient opgemerkt te worden dat algemene stellingen en een verwijzing naar algemene informatie geenszins volstaan om aan te tonen dat er in Noord-Macedonië geen doeltreffende bescherming zou zijn vanwege de autoriteiten voor ieder persoon. Het is aan de verzoeker om in concreto en in zijn specifieke geval aan te tonen dat er, in het licht van deze informatie en van de aangebrachte feiten, wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat, quod non in casu.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit en deze van uw kinderen wordt hier niet betwist. Uw (psycho-)medische documenten, het vonnis van 31 maart 2022 waarin uw ex-man wordt veroordeeld werd, alsook de documenten van OSAR werden reeds hierboven besproken. De oproepingsbrieven van het openbaar ministerie van Skopje tonen aan dat u werd opgeroepen door hen, net als de oproepingen van de sociale dienst van Skopje aantonen dat u hier eveneens afspraken had. De documenten van het politiekantoor van Saraj tonen enkel dat u hier langs ging omwille van de problemen met uw ex-man, maar doen geen afbreuk aan de in Noord-Macedonië beschikbare beschermingsmogelijkheden zoals hierboven geschetst. De brief van het ministerie van arbeid en sociaal beleid toont aan dat u hier een vraag stelde, maar dat zij hier niet op konden antwoorden omdat de procedure nog lopende was. De foto's van de verwondingen tonen enkel verwondingen, maar zeggen niets over de omstandigheden waarin deze werden genomen. Het certificaat van de rechtbank van Skopje voor een huwelijk in België laat vermoeden dat, hoewel u dit ontkende (CGVS, p. 14), een huwelijk wenst aan te gaan in België.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Voorafgaand

Waar verzoekster in het verzoekschrift “*DE BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Migratie en Asiel*” als tegenpartij aanduidt, wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing werd genomen door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS), zoals overigens duidelijk uit de hoofding/titel van de aangevochten beslissing blijkt.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van: “de vereisten van een passende motivering van formele handelingen van administratieve autoriteiten en dit, gelet op de artikelen 1, 2 en 3 en volgende van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen, artikel 1A van het Vluchtelingenverdrag van Genève en artikel 62 van de wet van 15.12.80 en ook de kennelijk onjuiste beoordeling”.

3.2. Stukken

Verzoekster voegt de volgende documenten als bijlage aan haar verzoekschrift:

- Verslag van Amnesty International van 2021 over Noord-Macedonië;
- Rapport van de Fondation Jean-Jaurès, getiteld : “Violences contre les femmes et patriarcat : le cas des Balkans occidentaux” van 9 december 2021

Op 6 november 2023 legt de verwerende partij een aanvullende nota neer met verwijzing naar de “COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 15 december 2022”, met vermelding van de weblink/vindplaats: https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20221215.pdf

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

3.3.2. De bestreden beslissing, waarbij verzoeksters verzoek om internationale bescherming wordt geweigerd en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd, steunt op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet.

3.3.3. Bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 werd, net als in het recentste koninklijk besluit van 7 april 2023, de republiek Noord-Macedonië aangewezen als veilig land van herkomst. Hieruit vloeit het vermoeden voort dat in hoofde van onderdanen afkomstig uit een veilig land, zoals *in casu* verzoekster uit Noord-Macedonië, in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aanwezig is.

Het komt verzoekster toe om duidelijk aan te tonen dat, in haar specifieke situatie, haar land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd. De bewijslast rust op haar.

3.3.4. In de bestreden beslissing wordt door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) op uitgebreide en omstandige wijze vastgesteld dat en gemotiveerd waarom verzoekster niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat zij verder niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. Bovendien wordt het beschermingsverzoek als kennelijk ongegrond beschouwd in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.5. Het CGVS heeft op goede grond en geheel terecht geoordeeld dat verzoekster niet in aanmerking komt voor internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 of artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.5.1. De Raad stelt vast dat verzoekster volgend motief uit de bestreden beslissing volledig ongemoeid laat in haar verzoekschrift:

“Vooreerst biedt u weinig zicht op uw verblijf in Zwitserland. U beweerde ongeveer 9 maanden in Zwitserland verbleven te hebben. U situeerde dit na het verkrijgen van het hoederecht (CGVS, p. 6).

Gevraagd naar het jaar waarin u het hoederecht kreeg, plaatste u dit in 2020 (CGVS, p. 6). Uit uw verdere verklaringen blijkt evenwel dat u in 2022 pas het hoederecht verkreeg nadat de echtscheiding werd voltrokken (CGVS, p. 8, 13). Dit kan ook afgeleid worden uit het vonnis waarin uw ex-man wordt veroordeeld. Het vonnis is o.a. gebaseerd op een zitting van 31 maart 2022 en stelt dat de echtscheidingsprocedure nog lopende is. Deze laatste verklaringen zijn evenwel niet te rijmen met het feit dat u op 29 april 2022 in België om internationale bescherming vroeg. Er verder op gewezen dat uw paspoort stempels bevat van januari en maart 2022, stelt u dat u ofwel in 2021 of in 2022 naar Zwitserland bent gegaan. Behalve bij uw tante (in Zwitserland) en naar België, bent u nergens anders geweest (CGVS, p. 6). Geconfronteerd met het feit dat u had gezegd dat u negen maanden had verbleven in Zwitserland, stelde u plots dat u daar geen negen maanden mag verblijven en dat u begin 2022 naar Zwitserland ging (CGVS, p. 6). Gevraagd of u voor 2022 reeds naar Zwitserland was gegaan, antwoordde u dit niet te weten (CGVS, p. 6-7). Voorgaande doet dan ook twijfels rijzen over uw recent verblijf de afgelopen jaren in Noord-Macedonië en ondermijnt bijgevolg uw algemene geloofwaardigheid. Bovendien dient vastgesteld te worden dat u in Zwitserland geen verzoek om internationale bescherming indiende (CGVS, p. 6). Nochtans kende u reeds voor uw verblijven in Zwitserland reeds ernstige problemen met uw toenmalige echtgenoot (CGVS, p. 7). Dat u dan verklaarde dat u geen reden had om een verzoek in Zwitserland in te dienen en dat u dit nog niet kon doen omdat de procedure rond het hoederecht voor uw kinderen nog niet was afgelopen (CGVS, p. 6, 13), is echter een houding die geenszins in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade." (eigen onderlijning)

Verzoekster rept in het verzoekschrift ook met geen woord over de vaststelling van het CGVS dat "Het certificaat van de rechtbank van Skopje voor een huwelijk in België laat vermoeden dat, hoewel u dit ontkende (CGVS, p. 14), een huwelijk wenst aan te gaan in België." Deze vaststelling wordt door de Raad bijgetreden.

Deze vaststellingen die, zoals het CGVS terecht opmerkt, verzoeksters algemene geloofwaardigheid op de helling zetten en voorts van een houding getuigen die niet in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade, blijven bij gebrek aan enig verweer in het verzoekschrift onverminderd gehandhaafd.

3.3.5.2. De Raad benadrukt vervolgens dat *in casu* niet wordt betwist dat verzoekster in het verleden slachtoffer was van huiselijk geweld vanwege haar ex-man N. V., van wie zij sinds 20 juni 2022 wettelijk gescheiden is. Uit de door verzoekster neergelegde strafrechtelijke uitspraak van de rechtbank van Skopje van 31 maart 2022 blijkt dat N. V. hiervoor bij verstek werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 10 maanden (administratief dossier, map 5 'documenten', stuk 4 "veroordeling ex-man 31/3/22").

3.3.5.2.1. Echter, waar in het verzoekschrift wordt opgemerkt dat "zij nog steeds door hem en zijn schoonfamilie wordt bedreigd", vindt dit geen steun in de verslagen van verzoeksters gehoren op de Dienst Vreemdelingenzaken en het CGVS.

Het valt niet te rijmen met verzoeksters eerdere verklaringen.

Zo verklaarde verzoekster tijdens haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken op 24 juni 2022 uitdrukkelijk niet te weten waar haar ex-man verblijft en zelfs niet of hij nog in het land is: "Ik weet het echt niet, ik weet zelfs niet of hij nog in Macedonië verblijft" (Verklaring DVZ van 24 juni 2022, nr. 16 a).

Tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS op 25 augustus 2022 gaf verzoekster aan dat na zijn veroordeling bij verstek door de rechtbank, die hem bij uitspraak van 31 maart 2022 schuldig bevond aan feiten van huiselijk geweld en tot een gevangenisstraf van tien maanden veroordeelde, haar ex-echtgenoot onvindbaar is (NPO, p. 13).

Op geen enkel ogenblik, noch op de DVZ in juni 2022 noch nadien in augustus 2022 op het CGVS, gaf verzoekster aan dat zij nog steeds door haar ex-man en/of diens familie zou worden bedreigd, zoals zonder enig bewijs in het verzoekschrift wordt voorgehouden. Uit niets blijkt en verzoekster toont op generlei wijze aan dat ook na diens veroordeling eind maart 2022 zij nog concrete problemen zou hebben gekend met haar ex-man en/of diens familie. Haar -niet in het minst gestaafd- betoog in het verzoekschrift dat er nog steeds bedreigingen zouden plaatsvinden weet dan ook niet te overtuigen. Dit wordt niet aangenomen.

3.3.6.1. Daarnaast dient erop gewezen dat hoewel wordt aangenomen en onbetwistbaar vaststaat dat verzoekster zelf persoonlijk ernstige problemen kende met haar ex-echtgenoot, er geen geloof wordt gehecht aan haar beweringen dat ook haar broer A. A., die eveneens in België om internationale bescherming verzoekt net als zijn echtgenote, problemen kende met haar ex-man.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband op goede grond (vast)gesteld:

“Voorts dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk maakte dat uw broer A.(...) A.(...) (O.V. ...) problemen kende met uw ex-man of zijn familie. U verklaarde dat hij bedreigd werd via Whatsapp-berichten door de schoonbroer van uw ex-man (CGVS, p. 15). Uw broer maakte van dergelijke Whatsapp-berichten geen enkele melding. Hij legde bovendien fundamenteel tegenstrijdige verklaringen af tussen de DVZ en het CGVS. Zo verklaarde uw broer op de Dienst Vreemdelingenzaken dat zijn problemen met uw ex-man begonnen bij zijn terugkeer uit Duitsland in 2020, dat hij door uw ex-man in persoon bedreigd werd en dat uw ex-man mensen stuurde om hem aan te vallen. Uw broer niet buiten kon komen noch kon hij met zijn kinderen naar het ziekenhuis gaan vanwege de bedreigingen (Vragenlijst CGVS bij DVZ A.(...), vraag 5). Op het Commissariaat-generaal verklaarde hij daarentegen dat hij enkel op 23 april 2022 telefonisch bedreigd werd door de schoonbroer van uw ex-man. Hij voegde hier aan dat hij verder geen enkel probleem uw ex-man kende noch met zijn familie (CGVS, p. 9-10). Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe dat te besluiten dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de beweerde problemen van uw broer met uw ex-man of zijn familie. Uw algemene geloofwaardigheid wordt hierdoor enkel verder ondermijnd.”

Deze vaststellingen vinden steun in de gegevens in het administratief dossier, zijn pertinent en worden door verzoekster op generlei wijze ontkracht of weerlegd.

De algemene, niet door enig gegeven of zelfs maar enige concrete aanwijzing gestaafde bewering in het verzoekschrift (p. 4) dat *“haar ex-man en ex-schoonzus haar en haar familieleden, zoals haar broer en schoonzus, die Noord-Macedonië naar België hebben moeten verlaten, blijven bedreigen”*, weet niet te overtuigen en wordt niet aangenomen.

Verzoeksters versie wijkt immers ernstig af van en valt niet te verzoenen met de versies die haar broer A. A. en diens vrouw in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming uiteenzetten. De Raad verwijst hiervoor naar hetgeen hierover werd vastgesteld en geoordeeld, bij arrest nr. 301 617 van 15 februari 2024, in het kader van de beroepsprocedure van verzoeksters broer:

“3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van: “het vereiste om formele handelingen van administratieve autoriteiten afdoende te motiveren, in het licht van de artikelen 1, 2 en 3 en volgende van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen, alsook artikel 1A van het Vluchtelingenverdrag van Genève, de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15.12.80, en ook de kennelijk onjuiste beoordeling” (verzoekschrift, p. 3).

3.2. Stukken

Verzoeker voegt enkele documenten als bijlage aan het verzoekschrift, die hij in de inventaris er stukken omschrijft als volgt:

“Stuk x: Verslag van Amnesty International van 2021 over Noord-Macedonië

Stuk x : Verslag over huiselijk geweld in Noord-Macedonië en de houding van de Macedonische autoriteiten”.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste

aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

3.3.2. De bestreden beslissing, waarbij verzoekers verzoek om internationale bescherming wordt geweigerd en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd, steunt op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet.

3.3.4. Bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 werd de republiek Noord-Macedonië aangewezen als veilig land van herkomst. Hieruit vloeit het vermoeden voort dat in hoofde van onderdanen afkomstig uit een veilig land, zoals in casu verzoeker uit Noord-Macedonië, in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aanwezig zijn.

Het komt verzoeker toe om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd. De bewijslast rust op hem.

3.3.5. In de bestreden beslissing wordt door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) op uitgebreide en omstandige wijze vastgesteld dat en gemotiveerd waarom verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij verder niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. Bovendien wordt het beschermingsverzoek als kennelijk ongegrond beschouwd in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. Het CGVS heeft op goede grond geheel terecht geoordeeld dat verzoeker niet in aanmerking komt voor internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 of artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6.1. Uit verzoekers verklaringen afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud (gehoor) op het CGVS blijkt dat de medische problemen van twee van zijn kinderen de hoofdreden zijn, en eigenlijk de enige reden van zijn verzoek om internationale bescherming in België. Ook blijkt dat verzoeker en zijn echtgenote al eerder om diezelfde reden in het verleden verzeefs asiel hebben gevraagd in Frankrijk en Duitsland.

Op de vraag van de protection officer (hierna PO) tijdens het persoonlijk onderhoud waarom hij Noord-Macedonië verliet, antwoordde verzoeker: "Ik ben vertrokken omwille van de aandoening van de kinderen, hier zijn de juiste specialisten, zelf beter dan in FR en DU, op dit moment worden zij op opgevolgd in (...)" (notities persoonlijk onderhoud (hierna: NPO) van 25 augustus 2022, p. 6). Gevraagd of hij daar nog iets aan wilde toevoegen, luidde zijn antwoord: "Alle doc zijn daar, alle medische attesten zijn daar" (NPO, p. 6).

Gevraagd of er nog andere redenen zijn om Noord-Macedonië te verlaten, verklaarde verzoeker: "Er is nog een reden. Dat is ook gelinkt aan het dossier van mijn zus, maar ik wou het vandaag vooral hebben over mijn eigen redenen en die van mijn kinderen" (NPO, p. 7). Wanneer de PO hem vervolgens vraagt wat die redenen gelinkt aan zijn zus zijn, luidt verzoekers antwoord: "Zij was zelf verwickeld in een conflict met haar schoonfamilie en haar man, maar ik werd ook telefonisch bedreigd, maar ik zit zelf met ernstige problemen omwille van de kinderen" (NPO, p. 7).

Vervolgens, zo blijkt uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, gaat het gehoor verder over de medische en psychische problemen van verzoekers kinderen A. en A. Hierna gaat de PO terug in op de verklaarde bedreigingen, waarop aan verzoeker wordt gevraagd door wie hij in Noord-Macedonië werd bedreigd. Hij antwoordde hierop: "Weet u het was de schoonbroer, maar dat interesseert me niet, ik ben vooral geïnteresseerd in mijn kinderen" (NPO, p. 9). Wanneer de PO verzoeker er vervolgens op wijst dat hij dit eerder bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) aanhaalde en ook tijdens het gehoor als een reden om Noord-Macedonië te verlaten, en hij hem daarover dient te ondervragen, antwoordt verzoeker: "Weet u, ik werd telefonisch uitgescholden en bedreigd, maar dat was het, dat heeft me niet tegengehouden om naar FR en DU te gaan, en naar hier". Hij licht vervolgens toe, op de vraag door wie hij telefonisch werd uitgescholden en bedreigd: "Het was de schoonbroer van de man van mijn zus" (NPO, p. 9). Verzoeker gaf vervolgens aan, hiernaar gevraagd, de naam van die bewuste schoonbroer niet te kennen: "Dat weet ik niet, ik heb hem nooit eerder gekend" en beantwoordde de vraag sinds wanneer deze hem telefonisch bedreigde als volgt: "Eenmaal bedreigde hij mij, maar het interesseert me niet"

(NPO, p. 10), waarmee hij aldus opnieuw te kennen gaf dat die problemen met zijn schoonbroer hem niet (echt) interesseren. Gevraagd naar de specifieke datum van die eenmalige telefonische bedreiging, stelde verzoeker dat het de "23^e van de 4 maand" van "2022" was (NPO, p. 10). Verzoeker gaf, wanneer de PO hier specifiek naar peilde, opnieuw aan de naam van die schoonbroer niet te kennen, maar toen zijn stem te hebben herkend. Op de vraag of hij de naam van die schoonbroer aan zijn zus heeft gevraagd, antwoordde hij ontkennend "Nee", en de vraag waarom hij dit niet heeft gedaan, beantwoordde hij als volgt: "Omdat het mij niet interesseerde" (NPO, p. 10), waarmee hij opnieuw expliciet aangaf (totaal) geen interesse te hebben in die (problemen met die) schoonbroer en de eenmalige telefonische bedreiging vanwege die schoonbroer. Verzoeker verklaarde vervolgens dat zijn zus M. op de hoogte is van die bedreiging in april 2022. Op de vraag of hij nog andere problemen heeft gekend met de ex-man van zijn zus M. of diens familie, luidde zijn antwoord: "Nee, behalve dat, ik persoonlijk had er geen, maar wat zij aan haar aandeden, dat is verschrikkelijk, maar ik ben hier voornamelijk voor mijn eigen kinderen" (NPO, p. 11).

De PO wees verzoeker er vervolgens tijdens het persoonlijk onderhoud op dat hij eerder bij de DVZ het allemaal anders had verklaard en merkt op: "Ik ga het voorlezen: u zei dat M. veel problemen met haar man en dat ze dan bij jullie woonde, waardoor u ook door hem bedreigd werd. Hij stuurde mensen om u aan te vallen en bedreigde u in persoon waarbij hij zei dat hij u zou vermoorden". Verzoeker reageert hierop: "Hoe bedoelt u, telefonisch, hoe werden die mensen gestuurd" (NPO, p. 11). De PO geeft hierop aan dat hij het aan hem vraagt want dat dat is wat hij verklaard heeft (op de DVZ), waarop verzoeker antwoordt: "Ik zei telefonisch, ik weet niet hoe zij erachter kwamen om zoiets te schrijven" (NPO, p. 11). Erop gewezen dat hij eerder bij de DVZ had verklaard dat de problemen voor hem begonnen toen hij terugkeerde uit Duitsland in 2020, repliceerde verzoeker in "2020 teruggekeerd" te zijn "van Duitsland" en wat betreft het feit dat volgens zijn eerdere versie bij DVZ zijn problemen met N., de ex-man van zijn zus, dan zijn begonnen: "Enkel en alleen telefonisch, ik heb geen problemen met hem gekend" (NPO, p. 11), waarmee hij zijn eerdere verklaringen afgelegd op de DVZ volledig tegensprak en zijn laatste versie herhaalde en bevestigde dat het slechts om één telefonische bedreiging gaat vanwege een schoonbroer van de ex-man van zijn zus. Wanneer verzoeker korte tijd later wordt gevraagd of er nog andere redenen zijn dan diegene die hij verteld heeft waarom hij niet kan terugkeren naar Noord-Macedonië luidt zijn antwoord: "Enkel en alleen omwille van de kinderen, dat is de reden". Er door de PO op gewezen dat hij had verteld over een vrees voor zijn kinderen A. en A. en gevraagd of hij ook een vrees heeft voor zijn andere kinderen E. en Aj., antwoordt verzoeker ontkennend: "Nee, E. en Aj. zijn niet ziek, dus geen enkele vrees wat hen betreft" (NPO, p. 12). Wanneer de PO hem tot slot uitdrukkelijk vraagt wat hij bij een terugkeer vreest, antwoordt verzoeker: "Enkel en alleen vrees ik voor de gezondheid van mijn kinderen" (NPO, p. 12).

De Raad herhaalt en onderstreept dat uit verzoekers laatste versie, met name zijn uitgebreide verklaringen afgelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS, zeer duidelijk blijkt dat zijn verzoek om internationale bescherming louter en alleen steunt op de gezondheidssituatie van zijn kinderen A. en A. en dat dit zijn enige vrees is bij terugkeer naar Noord-Macedonië.

3.3.6.2. Verzoeker dient om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aan te tonen dat hij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde gronden, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

In bestreden beslissing wordt gesteld dat de door verzoeker beschreven moeilijkheden en vluchtmotieven, meer bepaald het gegeven dat hij niet naar Noord-Macedonië kan terugkeren omwille van de gezondheidssituatie van zijn kinderen, geen verband houden met één van de voormelde criteria en bijgevolg niet kunnen worden aanzien als 'vervolging' in de zin van het Verdrag van Genève. In het verzoekschrift ontwikkelt verzoeker geen argumenten die een ander licht kunnen werpen op de voormelde pertinente en terechte besluitvorming.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of

onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Toen het zich uitsprak over de draagwijdte van artikel 15, sub b) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 (dat identiek is aan artikel 15, sub b) van de richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt, oordeelde het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: HvJ) dat “(d)e (...) termen “foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker”, betrekking hebben op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 32).

In hetzelfde arrest geeft het HvJ aan dat “(h)et in artikel 3 EVRM verankerde grondrecht (...) deel uit(maakt) van de algemene beginselen van gemeenschapsrecht waarvan het Hof de naleving waarborgt. Bovendien wordt bij de uitlegging van de draagwijdte van dit recht in de communautaire rechtsorde rekening gehouden met de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Het is echter artikel 15, sub b, van de richtlijn dat in wezen overeenstemt met voormeld artikel 3. Artikel 15, sub c, van de richtlijn is daarentegen een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd.” (Ibid., § 28). Uit een later arrest van het HvJ vloeit echter voort dat het toepassingsgebied van artikel 15, sub b) van de richtlijn 2011/95/EU niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die onder het toepassingsgebied vallen van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM). Zo stelt het HvJ: “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt. De omstandigheid dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, risico loopt op verslechtering van zijn gezondheidstoestand omdat in zijn land van herkomst geen adequate behandeling voorhanden is, doch hem niet opzettelijk medische zorg wordt geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen. (...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” Gelet op een en ander moet artikel 15, sub b, van richtlijn 2004/83 aldus worden uitgelegd dat de daarin omschreven ernstige schade niet ziet op een situatie waarin onmenselijke of vernederende behandelingen, zoals die welke zijn bedoeld in de in het hoofdgeding aan de orde zijnde wettelijke regeling, die een verzoeker die aan een ernstige ziekte lijdt mogelijk anderszins ondergaat in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst, het gevolg zijn van het ontbreken van adequate behandeling in dat land, zonder dat hem medische zorg opzettelijk wordt geweigerd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41; HvJ 24 april 2018, C-353/16, M.P., § 51).

Het HvJ hecht belang aan het feit dat de ernstige schade bedoeld in artikel 15, sub b) van de richtlijn 2011/95/EU “moet voortvloeien uit de gedragingen van derden” of nog dat “de betrokkene in zijn land van herkomst aan die behandelingen wordt onderworpen” door toedoen van de actoren bedoeld in artikel 6 van de richtlijn 2011/95/EU (omgezet in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet) (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, § 33 en § 35).

De ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet heeft bijgevolg betrekking op “situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld”. De uitlegging van dit begrip vereist dus dat het risico waaraan de asielzoeker in zijn land wordt blootgesteld, specifiek van aard is. Tevens dient het risico betrekking te hebben “op een bepaald soort schade” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 32).

Wat betreft de medische problemen van zijn kinderen, blijkt uit de aangehaalde rechtspraak van het Hof dat eventuele schade als gevolg van een algemeen en niet-intentioneel gebrek aan doeltreffende medische voorzieningen in het land van herkomst niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker voert niet aan, noch kan blijken uit de elementen in het dossier, dat de Noord-Macedonische autoriteiten zijn kinderen op intentionele wijze de nodige medische zorgen of begeleiding zullen ontzeggen. In de bestreden beslissing wijst de verwerende partij er terecht op:

“U verklaarde Noord-Macedonië enkel en alleen verlaten te hebben omwille van de medische aandoening van uw kinderen A.(...) en A.(...) die beiden leiden aan sferocytose (CGVS, p. 6, 11-12). Voorts hebben zij beiden ook psychische problemen (CGVS, p. 9). Uit uw verklaringen blijkt dat uw kinderen in Noord-Macedonië toegang hadden tot de aldaar aanwezige gezondheidszorg, maar dat de arts die uw kinderen van hun geboorte tot 2016 behandeld had voor sferocytose, het land verlaten had en dat er geen andere gespecialiseerde arts aanwezig was (CGVS, p. 7). Wat betreft hun psychische problemen zocht u nooit hulp in Noord-Macedonië omdat u wilde dat er enkel één behandeling werd voortgezet (CGVS, p. 9). Er dient dan ook te worden vastgesteld dat de door u ingeroepen medische problemen van uw kinderen A.(...) en A.(...), die uitgebreid werden gestaafd aan de hand van meerdere medische documenten, geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet.[...]. Wat betreft de verwijzing van uw advocaat naar een door haar ingediend OSAR-rapport d.d. 2 maart 2013 waaruit blijkt dat bij een repatriëring naar Noord-Macedonië de toegang tot de sociale bijstand zou verminderd worden en de toegang tot de gezondheidszorg zou wegvallen (CGVS, p. 12), dient er evenwel op gewezen te worden dat de betreffende beslissing geen verwijderingsmaatregel inhoudt.” Verzoeker laat deze pertinente motivering geheel ongemoeid in zijn verzoekschrift. Hij gaat er niet in het minst op in en brengt er niets tegen in waardoor dit gehandhaafd blijft.

3.3.6.3. Wat betreft de problemen met de ex-man van verzoekers zus M., en in het bijzonder met een schoonbroer ervan, herhaalt en beklemtoont de Raad dat uit verzoekers verklaringen bij het persoonlijk onderhoud dus duidelijk blijkt dat hij op grond hiervan geen vrees koestert bij terugkeer naar Noord-Macedonië, en dat zijn vertrek uit Noord-Macedonië en verzoek om internationale bescherming in België louter zijn ingegeven vanuit de gezondheidsproblemen van zijn kinderen A. en A. Verzoeker kwam met zijn gezin naar België omdat men hier de juiste gespecialiseerde artsen heeft, zo blijkt uit zijn verklaringen aan de commissaris-generaal.

Waar verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS, op het einde toen hem hier nogmaals uitdrukkelijk naar werd gevraagd, nogmaals expliciet aangaf dat hij bij een terugkeer naar Noord-Macedonië enkel en alleen voor de gezondheid van zijn kinderen A. en A. vreest, en er zodoende o.a. geen enkele vrees is voor zijn andere kinderen E. en Aj., komt hij in zijn verzoekschrift plots met andere verklaringen op de proppen. Hij maakt in zijn verzoekschrift gewag van “de bedreigingen waaraan hij was blootgesteld door de familie van de ex-echtgenoot van verzoekers zuster, in casu A. M.” en van “de bedreigingen waaraan hij, zijn echtgenote en zijn zus waren blootgesteld” (verzoekschrift, p. 3).

Verzoeker spreekt op die manier opnieuw eerdere verklaringen volledig tegen, net zoals hij al eerder tegenstrijdige versies hierover gaf, die bovendien ook niet met de verklaringen van zijn zus M. rijmen, zoals door het CGVS op goede grond in de bestreden beslissing als volgt wordt aangegeven:

“Voorts verwees u eveneens naar problemen die u kende omwille van de problemen die uw zus M.(...) kende met haar ex-man (CGVS, p. 7). Er dient evenwel gewezen te worden op fundamentele tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u immers op de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw problemen met de ex-man van M.(...) begonnen bij uw terugkeer uit Duitsland in 2020, dat hij u in persoon bedreigde en dat hij mensen stuurde om u aan te vallen. U kon niet buitenkomen noch kon u met de kinderen naar het ziekenhuis gaan vanwege de bedreigingen (Vragenlijst CGVS bij DVZ, vraag 5). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u daarentegen dat u enkel op 23 april 2022 telefonisch bedreigd werd door de schoonbroer van de ex-man van M.(...). U kende verder geen enkel probleem met M.(...) haar ex-man noch met zijn familie (CGVS, p. 9-10). Geconfronteerd met deze erg uiteenlopende versies, ontkende u de verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, maar stelde u plots wel een vrees te hebben en dat de kinderen indien nodig niet naar buiten zouden kunnen (CGVS, p. 11). Dit strookt echter niet met uw eerdere verklaringen dat deze bedreiging u niet interesseerde (CGVS, p. 9), en doet dan ook geen enkele afbreuk aan bovenstaande fundamentele tegenstrijdigheden. Deze worden enkel versterkt doordat ook uw zus M.(...) hierover een ander versie gaf. Zij verklaarde immers dat u door de schoonbroer van haar ex-man bedreigd werd via Whatsapp-berichten (CGVS M.(...), p. 15). Het is ten slotte bevreemdend dat u de stem van de schoonbroer van de ex-man van M.(...) herkende, hoewel u hem enkel een keer ontmoet had op het huwelijk van M.(...) en u verder geen contacten met hem had noch zijn naam kende (CGVS, p. 10). Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde problemen met M.(...) haar ex-man of zijn familie.” (eigen onderlijning)

Deze vaststellingen vinden steun in de gegevens van het administratief dossier, meer bepaald de notities van verzoekers verklaringen op de DVZ en het CGVS, en zijn pertinent en terecht. Verzoeker slaagt er in zijn verzoekschrift niet in hieraan afbreuk te doen of er een ander licht op te werpen.

Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat “de bestreden beslissing (...) hoofdzakelijk gebaseerd” is “op de redenering dat de door verzoeker genoemde problemen min of meer dezelfde zijn als die welke door zijn zus A. M. zijn genoemd en dat over laatstgenoemde eveneens op 27 oktober 2022 door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een afwijzende beslissing is genomen, en dat bijgevolg de door verzoeker genoemde vervolgingen niet kunnen worden geobjectiveerd en dat hem de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming niet moeten worden verleend” en voorts wordt geargumenteed dat “Verzoeker kan om de volgende redenen niet instemmen met een dergelijke motivering: Verzoekster is verbaasd over deze motivering van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en wel om de volgende redenen: Om te beginnen kan de motivering van het besluit waarin wordt verwezen naar de afwijzing van de beslissing van verzoeksters zuster, in casu mevrouw A. M., niet als een toereikende motivering worden beschouwd”, berust dit op een volledig verkeerde lezing van de bestreden beslissing.

Verzoeker leest in het verzoekschrift, gelet op o.a. voormeld betoog, zaken in de bestreden beslissing die er niet in staan. Immers, nergens in de bestreden beslissing wordt verwezen naar “de afwijzing van de beslissing van verzoeksters zuster, in casu mevrouw A. M.”, laat staan dat dit als reden/motivering in de beslissing staat en dat de bestreden beslissing hierop hoofdzakelijk zou zijn gebaseerd. Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt namelijk dat dit niet/nergens het geval is, doch dat daarentegen wordt gewezen op de fundamenteel tegenstrijdige versies van verzoeker op de DVZ en het CGVS over de problemen die verzoeker zelf zou hebben gekend omwille van de problemen die verzoekers zus M. kende met haar ex-man, en de vaststelling dat verzoekers zus M. hierover nog een andere, zeer afwijkende versie gaf. Verzoeker ontkracht noch weerlegt dit. Zijn betoog in het verzoekschrift gaat uit van een incorrecte lezing van de bestreden beslissing en is derhalve niet dienstig. Dat verzoeker in zijn verzoekschrift kritiek heeft op de motivering van de bestreden beslissing, die hij o.a. als niet toereikend bestempelt, doch die motieven niet of minstens niet juist heeft gelezen, is frappant en weinig ernstig.

De Raad onderstreept dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS -waar hij verklaarde dat het om een eenmalige telefonische bedreiging vanwege een schoonbroer van de ex-man van zijn zus op 23 april 2022 ging en bij die versie bleef-, uitdrukkelijk verklaarde bij een terugkeer naar zijn land van herkomst enkel en alleen voor de gezondheid van zijn kinderen te vrezen. Hij gaf op geen enkel moment aan bij terugkeer de ex-man van zijn zus M. te vrezen. Verzoeker verklaarde bovendien uitdrukkelijk op het CGVS dat er “Enkel en alleen telefonisch” de bedreiging was, maar dat hij zelf geen problemen met de ex-man van zijn zus heeft gekend: “ (...) ik heb geen problemen met hem gekend” (NPO, p. 11). (eigen onderlijning)

Verzoeker liet tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS ook meermaals duidelijk en uitdrukkelijk opmerken dat die ex-man van zijn zus en de eenmalige telefonische bedreiging hem niet interesseren (NPO, p. 9 en 10). Dit manifest gebrek aan interesse vanwege verzoeker en (het hiermee samenhangend) gebrek aan kennis over en pogingen om zich na die eenmalige bedreiging over (de naam van) de schoonbroer van de ex-man van zijn zus te informeren, zetten de geloofwaardigheid en ernst van die verklaarde problemen en vrees danig op de helling.

De argumentatie in het verzoekschrift dat “Verzoeker had ook aangevoerd dat ondanks een strafrechtelijke veroordeling van de ex-echtgenoot van zijn zus, diens familie hen bleef bedreigen”, dat “Verzoeker was ook van mening dat zijn fysieke integriteit en die van zijn gezin in gevaar waren”, en dat “verzoeker en zijn gezin ondanks al deze stappen nog steeds door hun schoonfamilie worden bedreigd”, vindt geen/nergens steun of weerslag in de notities van verzoekers persoonlijk onderhoud, noch in die van zijn echtgenote. Het staat er volledig haaks op en valt er niet mee te verzoenen.

De vaststelling dat verzoeker in zijn verzoekschrift, net als op de DVZ waarover hij nadien op het CGVS uitdrukkelijk verklaarde niet te weten “hoe zij erachter kwamen om zoiets te schrijven” op de DVZ (NPO, p. 11), naar zijn eerste/initiële versie van bij de DVZ teruggrijpt door opnieuw te wijzen op de bedreigingen vanwege en een vrees voor de ex-echtgenoot van zijn zus M. en diens familie, waarmee hij dus één versie herhaalt, is niet ernstig en doet de wenkbrouwen fronsen. Verzoeker blijft op die manier in tegenstrijdige versies vervallen en deze continu opstapelen.

Zoals eerder door het CGVS terecht werd vastgesteld, zijn verzoekers verschillende versies dus totaal onverzoenbaar met elkaar. De vaststelling dat verzoeker over dit element in zijn relaas dermate fundamenteel tegenstrijdige versies geeft, en dat daarnaast zijn zus M. nog een andere, manifest afwijkende versie gaf, hetgeen verzoeker in zijn verzoekschrift niet betwist en/of waarvoor hij minstens geen afdoende verklaring of rechtvaardiging biedt, haalt verzoekers geloofwaardigheid en die van zijn verklaarde problemen met en vrees voor de ex-man van zijn zus en diens familie ernstig onderuit.

Wat betreft de versie van verzoekers zus (haar beroep bij de Raad betreft zaak nummer 284 807), benadrukt de Raad dat verzoekers zus M. tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde dat haar broer, verzoeker dus, "werd bedreigd" en dat "er zijn ook whatsappberichten die werden neergelegd, de schoonbroer van mijn ex-man heeft dreigende berichten gestuurd naar mijn broer, en afmaken en noem maar op" (NPO verzoekers zus d.d. 25 augustus 2022, p. 16), terwijl verzoeker zelf hier geen melding van maakte, maar daarentegen een andere versie gaf, met name dat hij eenmalig telefonisch werd bedreigd op 23 april 2022. Verzoekers zus hield ook voor dat haar ex-man ook haar familie bedreigde en uitschold (NPO, p. 16), terwijl haar broer en diens echtgenote daarentegen aangaven persoonlijk geen problemen te hebben gekend met de ex-man van zijn zus. Verzoekers zus maakte daarnaast nog melding van een schietpartij bij hen thuis, waarvan verzoeker en zijn echtgenote niet de minste melding maakten, en verklaarde dat er zowel naar haarzelf als naar haar familie bedreigingen werden geuit "dat ze ons allemaal gingen vermoorden" (NPO zus, p. 17), terwijl verzoeker en zijn echtgenote een geheel andere, fundamenteel verschillende versie gaven op het CGVS waarbij zij aangaven persoonlijk, buiten die beweerde eenmalige telefonische bedreiging vanwege een schoonbroer van de ex-man van de zus, geen problemen te hebben gekend met de ex-man van verzoekers zus. Dat die versies dermate fundamenteel tegenstrijdig zijn, doet de wenkbrauwen fronsen en maakt dat er aan die beweerde problemen en doodsb bedreigingen vanwege de ex-man van verzoekers zus en diens entourage totaal geen geloof kan worden gehecht.

In het licht van de argumentatie in het verzoekschrift waarbij wordt voorgehouden dat naast verzoeker en zijn zus ook verzoekers echtgenote S. A. mee werd blootgesteld aan bedreigingen in Noord-Macedonië, wordt nog opgemerkt dat verzoekers echtgenote tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS expliciet het tegendeel liet noteren. Op de vraag van de PO waarom zij Noord-Macedonië verliet, antwoordde zij immers uitdrukkelijk: "Ik heb geen enkel probleem, ik ben enkel naar hier gekomen voor mijn kinderen, omwille van mijn kinderen ben ik naar hier gekomen, de artsen en de behandeling is beter, ik wil ze genezen, ik heb geen enkel probleem ginder met wie dan ook" (NPO echtgenote verzoeker d.d. 25 augustus 2022, p. 5). Wanneer de PO haar erop wees dat zij op de DVZ iets (fundamenteel) anders had verklaard en er een vrees voor problemen met haar schoonbroer had aangehaald -ook zij gaf dus net als verzoeker, haar man, geheel tegenstrijdige versies-, antwoordde ze: "Nee, die heeft het niet goed begrepen, met de ex-man van mijn schoonzus, maar dat is geen schoonbroer, ik kende geen problemen met hem, mijn schoonzus wel, hij bedreigde mijn man wel telefonische, de reden dat ik hier ben, heeft enkel en alleen te maken met mijn kinderen" (NPO echtgenote, p. 7). (eigen onderlijning) Verzoekers echtgenote gaf verder nog aan, wanneer de PO haar hierover bevraagde, dat naar haar weten haar man één keer telefonisch werd bedreigd, maar meer wist ze niet hierover (NPO echtgenote, p. 8). Wanneer haar op het einde van het gehoor uitdrukkelijk werd gevraagd wat zij vreest bij een terugkeer naar Noord-Macedonië, antwoordde ze geheel in lijn met haar eerdere verklaringen: "Enkel en alleen vrees ik voor her leven van mijn kinderen, ginder zullen zij niet overleven" NPO, echtgenote, p. 8). Erop gewezen dat zij een vrees heeft voor haar kinderen A. en A. en gevraagd of zij ook een vrees heeft voor E. en Aj., luidde haar antwoord, net zoals dat van haar man: "Nee, enkel voor de zieken, de anderen zijn kerngezond" (NPO, echtgenote, p. 8). Wat betreft die medische problemen van de kinderen, verwijst de Raad naar het hierover hierboven (onder punt 3.3.6.2.) opgemerkte.

Aan verzoekers problemen en die van zijn echtgenote en hun gezin met de ex-man van zijn zus en diens familie, zoals het thans in het verzoekschrift wordt voorgehouden, wordt, gelet op het geheel van wat voorafgaat waaronder de vaststellingen in de bestreden beslissing die op generlei wijze worden ontkracht of weerlegd, niet het minste geloof gehecht.

De algemene opmerking van verzoeker en zijn echtgenote ter zitting, bij monde van hun raadsman, dat de familie van de ex-man van verzoekers zus wel degelijk een risico vormt voor hen zodat ze bescherming vragen, is niet van aard afbreuk te doen aan het geheel van de concrete vaststellingen op grond waarvan de Raad besluit dat aan de verklaarde problemen met die ex-man en diens familie totaal geen geloof wordt gehecht.

3.3.6.4. Gelet op de volstreekte ongeloofwaardigheid van die verklaarde problemen met de ex-man van verzoekers zus en diens familie, is de vraag naar eventueel voorhanden zijnde nationale beschermingsmogelijkheden in het land van herkomst irrelevant.

Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd waar hij in het verzoekschrift (p. 3) opwerpt dat "Aangezien verzoeker melding had gemaakt van bedreigingen door de familie van zijn ex-man, -waarbij de Raad aanneemt dat hiermee wordt gedoeld op de ex-man van de zus aangezien verzoeker nooit eerder verklaarde eerder ooit met een man gehuwd te zijn geweest- was het immers aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen om te onderzoeken of verzoeker en zijn gezin effectieve bescherming door de Macedonische autoriteiten konden genieten". Zijn betoog omtrent de corruptie bij de Macedonische politie en justitie is om die reden evenmin dienstig. Om diezelfde reden is ook de (verwijzing naar) algemene informatie van 2021 over de situatie in Noord-Macedonië niet nuttig of relevant.

Wat betreft de opmerking in het verzoekschrift dat "Verzoeker en zijn echtgenote zijn het slachtoffer van bedreigingen door hun ex-echtgenoten", stelt de Raad vast dat verzoeker en zijn echtgenote eerder met geen woord repten over een eerder huwelijk en hun ex-echtgenoten, laat staan van bedreigingen door "hun ex-echtgenoten".

Verzoeker en zijn echtgenote maakten tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS ook geen gewag van huiselijk geweld waarvan zij ooit zelf persoonlijk het slachtoffer zouden zijn geweest. Ook van het feit dat zij na hun vertrek uit Noord-Macedonië nog steeds door "hun schoonfamilie worden bedreigd", zoals in het verzoekschrift (p. 4) wordt voorgehouden, maakten zij geen melding. De blote beweringen dienaangaande in het verzoekschrift missen alzo elke grondslag en ernst.

De verwijzing naar informatie over huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen in Noord-Macedonië en de houding van de Macedonische autoriteiten is in casu om voormelde redenen niet dienstig. Verzoeker maakte eerder, net zoals zijn echtgenote dat evenmin deed, geen melding van feiten van huiselijk geweld of geweld tegenover vrouwen waarbij hij of zijn vrouw persoonlijk zouden zijn betrokken geweest, laat staan dat zij om die reden hun land van herkomst hebben verlaten of er niet meer naar terug zouden kunnen keren. Dit wordt overigens bevestigd in het verzoekschrift zelf (p. 4) waar staat te lezen dat "ook al was hij persoonlijk niet het slachtoffer geweest van dit soort geweld, het feit bleef bestaan dat zijn zus wel degelijk het slachtoffer was geweest van geweld door haar ex-man". Verzoeker noch zijn echtgenote maken een persoonlijke vrees voor vervolging omwille van de situatie van die zus van verzoeker, en het huiselijk geweld waaronder zij te lijden had tijdens haar huwelijk dat in juni 2022 via een echtscheidingsvonnis werd ontbonden, aannemelijk.

De Raad wijst er in dit verband op dat elk verzoek om internationale bescherming individueel dient te worden onderzocht en beoordeeld, zoals dit ter zake gebeurt. De Raad stipt in dit verband nog aan dat in het kader van de (beroeps)procedure verzoek om internationale bescherming van verzoekers zus bij arrest nr. 301 620 van 15 februari 2024 wordt vastgesteld en geoordeeld dat zij voor de problemen met haar ex-man -in welk verband in het verzoekschrift wordt herhaald en bevestigd dat "de ex-man van mevrouw A. M. werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 10 maanden"-, over nationale bescherming beschikt.

3.3.6.5 Uit verzoekers verklaringen en die van zijn echtgenote op het CGVS blijkt aldus (over)duidelijk dat zij enkel en alleen omwille van de gezondheidssituatie van hun kinderen A. en A. in België om internationale bescherming verzoeken.

Zoals eerder aangegeven, vallen die gezondheidsproblemen niet onder de criteria inzake internationale bescherming en komen zij op grond hiervan/om die reden dan ook niet in aanmerking voor een internationale beschermingsstatus. Zij bedienen zich duidelijk van de verkeerde procedure. Uit de elementen in het dossier blijkt overigens dat voor hun kinderen een procedure 9ter werd gestart.

3.3.7. Bijgevolg blijkt niet dat verzoeker substantiële redenen heeft opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om zijn land van herkomst, Noord-Macedonië, in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming en de kennelijke ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

3.3.8. *De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het CGVS.*"

3.3.6.2. Wat betreft verzoeksters persoonlijke problemen met haar ex-echtgenoot N. V., stelt de Raad in navolging van het CGVS vast dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij voor de door haar aangehaalde problemen met haar ex-man en diens entourage, of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer in de toekomst naar Noord-Macedonië, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

Verzoekster brengt in haar verzoekschrift geen concrete en dienstige argumenten of elementen aan die de vaststellingen in de bestreden beslissing die alzo doen besluiten in een ander daglicht kunnen plaatsen.

Wat betreft de argumentatie in het verzoekschrift dat *"Wat de situatie van vrouwelijke slachtoffers van huiselijk geweld in de Republiek Noord-Macedonië betreft, zal de Raad Vreemdelingenzaken erop toezien dat de Macedonische autoriteiten maatregelen hebben genomen om vrouwelijke slachtoffers van huiselijk geweld zo doeltreffend mogelijk te beschermen. Niettemin moet worden nagegaan of deze wetgevende maatregelen in de praktijk doeltreffend zijn"*, wijst de Raad erop dat het *in casu* verzoekster toekomt om *in concreto* aan te tonen dat het haar met betrekking tot de door haar ingeroepen problemen aan nationale bescherming ontbreekt. Zij blijft hier echter in gebreke.

Verzoekster gaat in het verzoekschrift niet, laat staan concreet en inhoudelijk in op de motivering in de bestreden beslissing waarbij op goede grond wordt vastgesteld:

"U laakte de houding van de Noord-Macedonische autoriteiten. U schetste in het bijzonder dat de lokale politiekantoren van Saraj en Gjorce Petrov niets ondernamen tegen uw ex-echtgenoot niettegenstaande u er meermaals klacht indiende en het hoogste politie-orgaan hen erop wees dat ze rekening met u moesten houden. U vermoedde tevens dat uw ex-echtgenoot zijn straf niet zal moeten uitzitten aangezien de autoriteiten u blijven zeggen dat ze hem niet vinden. U weet dit door u als gebrekkig ervaren optreden van politie en justitie aan de connecties van uw ex-man. Vooreerst maakte u deze beweerde connecties niet aannemelijk. Zo kon u niet eens bij naam en functie duiden wie uw ex-echtgenoot bij de politie kent. Het loutere feit dat uw ex-echtgenoot mensen kent binnen de politie volstaat op zich trouwens niet om te besluiten dat hij deze in zijn voordeel en uw nadeel kan manipuleren. In dit verband moet gewezen worden op het feit dat uw klacht bij het MVR ertoe leidde dat een onderzoek werd opgestart dat resulteerde in een rechtszaak waarbij uw ex-man in 2022 bij verstek werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 10 maanden wegens het in gevaar brengen van de veiligheid in het kader van huiselijk geweld. In dit vonnis werden de verzwarende (het herhaalde karakter van de strafbare feiten en de afwezigheid van uw ex-echtgenoot) en de verzachtende (de jonge leeftijd van uw ex-echtgenoot) omstandigheden mee in overweging genomen bij het bepalen van de strafmaat. Dat uw ex-man nog op vrije voeten is omdat de politie hem niet vindt, volstaat in deze niet om a priori te stellen dat de Noord-Macedonische autoriteiten geen bescherming bieden. Dat uw ex-echtgenoot (nog) niet gevonden werd kan immers te wijten zijn aan tal van factoren.

Voorts blijkt dat, naast dat uw echtgenoot werd veroordeeld voor het geweld dat hij tegen u gebruikte, u ook hulp ontving van andere instanties. U verklaarde dat uw ex-echtgenoot in 2021 de kinderen mee nam naar zijn moeder en u hen niet mocht zien (CGVS, p. 6, 11). U stapte hierop naar de sociale dienst (CGVS, p. 11). Hoewel u ook hier beweerde dat de directeur en uw toenmalige echtgenoot vrienden waren en zij u aan het lijntje hielden, blijkt dat de sociale dienst verschillende keren uw toenmalige echtgenoot uitnodigde om de kinderen te overhandigen. Omdat uw toenmalige echtgenoot hier niet op inging, gaf de sociale dienst u een brief voor de rechtbank met hierin een stand van zaken over de toestand van de kinderen (CGVS, p. 11-12). Dankzij de sociale dienst nam u ook een advocaat (CGVS, p. 8). U verkreeg vervolgens bij de ontbinding van uw huwelijk het hoederecht en uw echtgenoot overhandigde in 2022 de kinderen via de sociale dienst (CGVS, p. 13).

Voorgaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat, niettegenstaande u schetst dat u onvoldoende geholpen werd door twee lokale politiekantoren in Saraj en Gjorce Petrov, u niet aannemelijk heeft gemaakt dat de Noord-Macedonische autoriteiten in zijn geheel onwillig zijn om u bescherming te bieden tegen uw ex-echtgenoot of zijn vrienden waartegen u trouwens nooit een klacht hebt ingediend (CGVS, p. 14). Dat u oververmoeid was en het had opgegeven is in deze onvoldoende als verklaring (CGVS, p. 14)." (eigen onderlijning)

Verzoekster brengt geen concrete en dienstige elementen bij die hier een ander licht op werpen of er afbreuk aan doen. Dat verzoeksters echtgenoot ten tijde van zijn veroordeling op 31 maart 2022 en sedertdien onvindbaar zou zijn, kan te wijten zijn aan talrijke factoren en wijst er geenszins op dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet of gebrekkig zouden optreden, zoals ook de commissaris-generaal pertinent opmerkt. Het wijzigt bovendien niets aan en neemt niet weg dat verzoeksters echtgenoot tot een gevangenisstraf van tien maanden werd veroordeeld. “*Dat ze van haar man kon scheiden en hem tot 10 maanden gevangenisstraf kon laten veroordelen*”, zoals verzoekster in haar verzoekschrift herhaalt, toont aan dat verzoekster in haar land van herkomst wel degelijk toegang had tot en beroep kon doen op de er beschikbare beschermingsmogelijkheden en dat de Noord-Macedonische autoriteiten wel degelijk effectief handelen en haar met betrekking tot haar problemen met haar ex-man wel degelijk daadwerkelijke hulp en bescherming bieden. Dat dit heden of bij een eventuele herhaling van die problemen of bij nieuwe problemen in de toekomst niet meer het geval zou zijn, blijkt nergens uit en wordt door verzoekster op generlei wijze *in concreto* aannemelijk gemaakt.

Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat “*de meest recente informatie van het Commissariaat-generaal voor vluchtelingen en staatlozen in zijn Cedoca-verslag echter van 2019*” is, gaat verzoekster er volledig aan voorbij dat de door het CGVS aangebrachte informatie van 13 augustus 2021 dateert, zoals dit bovendien duidelijk uit (een eenvoudige lezing van) de bestreden beslissing blijkt. Dat verzoekster in haar verzoekschrift kritiek uit op en -zonder enige verdere toelichting laat staan uitwerking- de motivering geschonden acht, doch die motivering klaarblijkelijk niet grondig heeft gelezen, is weinig ernstig. Voorts dient er nog op te worden gewezen en te worden beklemtoond dat bij aanvullende nota van 6 november 2023 het CGVS nog recentere informatie over Noord-Macedonië heeft bijgebracht, met name hogervermelde COI Focus van 15 december 2022. De opmerking in het verzoekschrift dat de door verzoekster overgemaakte informatie, met name het jaarverslag 2021 van Amnesty International over Noord-Macedonië en een rapport van de Fondation Jean-Jaurès van 9 december 2021, veel recentier is dan de informatie door het CGVS bijgebracht, gaat derhalve niet (langer) op.

Bovendien volstaat het niet om, zoals verzoekster *in casu* in het verzoekschrift, louter op algemene wijze te verwijzen naar algemene (landen)informatie over huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen en de patriarchale maatschappijvorm in Noord-Macedonië, net als evenmin het algemeen stellen dat men geen adequate of doeltreffende/daadwerkelijke bescherming kan en zal verkrijgen, om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er, wat haar betreft, een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat of dat het haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hier geheel in gebreke (*cf.* RvS 9 juli 2003, nr. 121.481 en RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

3.3.6.3. Waar in het verzoekschrift wordt gewezen op de houding van de Noord-Macedonische samenleving en de mogelijke discriminatie van alleenstaande vrouwen met minderjarige kinderen in een patriarchale samenleving, merkt de Raad in de eerste plaats op dat een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhoudt, noch ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging of ernstige schade betekenen, dienen alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in noch ernstige schade. Om tot internationale bescherming te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die kan worden gelijkgeschakeld met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin dan wel ernstige schade.

Daarenboven, en in het bijzonder stelt de Raad vast dat verzoekster doorheen haar verklaringen op de DVZ en het CGVS geen gewag maakte van zwaarwegende problemen en zij ook in voorliggend verzoekschrift geen concrete, op haar persoon dan wel op de persoon van haar kinderen betrokken elementen of feiten aanhaalt waaruit zou blijken dat zij in of bij terugkeer naar Noord-Macedonië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie zou(den) lopen, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Daarentegen blijkt uit verzoeksters eerdere verklaringen dat zij toegang had tot o.a. de sociale dienst in Noord-Macedonië die haar een brief bezorgde om aan de rechtbank te geven, dat zij bij de ontbinding van haar huwelijk het hoederecht over de kinderen kreeg en dat haar ex-echtgenoot haar in 2022 effectief de kinderen bezorgde via de sociale dienst. Waar in het verzoekschrift wordt opgemerkt dat vrouwen in de Macedonische samenleving het slachtoffer zijn van talrijke vormen van discriminatie bij de toegang tot

o.a. justitie, beklemt de Raad dat verzoekster wel degelijk toegang had tot politie en justitie in haar land van herkomst en klachten tegen haar man tot diens veroordeling tot een gevangenisstraf leidde. Verzoekster beantwoordde overigens de vraag tijdens het persoonlijk onderhoud of ze ooit problemen heeft gekend met de autoriteiten in Noord-Macedonië, zijnde politie, gerecht en/of de overheid, ontkennend als volgt: “*Met de staat? Nee*” (NPO, p. 5).

Daarnaast blijkt uit haar verklaringen dat zij in Noord-Macedonië steeds terecht kon bij haar ouders die haar meermaals opvingen en bij wie ze gedurende meerdere langere periodes woonde, en waar ook een broer, een tweelingbroer en het gezin van een van de broers woonden, en dat zij contact is blijven houden met haar familie in Noord-Macedonië (NPO, p. 4). Ze beschikt er aldus over een familiaal netwerk waarop ze steeds kon rekenen. Tevens heeft ze blijkens haar verklaringen soms ook nog contact met haar advocaat in Noord-Macedonië (NPO, p. 4).

Waar in het verzoekschrift wordt opgemerkt dat indien verzoekster vandaag terugkeert naar Noord-Macedonië zij alleen met haar minderjarige kinderen zal terugkeren, blijkt dus uit haar verklaringen dat zij er over een uitgebreid familiaal netwerk beschikt en wijst de Raad er voorts op dat ook aan verzoeksters broer en diens echtgenote in het kader van hun verzoeken (en beroepsprocedure) in België internationale bescherming wordt geweigerd. De Raad verwijst in dit verband naar de arresten in hun zaak, met name 301 617 en 301 618 van 15 februari 2024.

In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt voorgehouden, was het CGVS er geenszins toe gehouden om de situatie van alleenstaande vrouwen met minderjarige kinderen in geval van terugkeer naar Noord-Macedonië en de patriarchale samenleving aldaar te onderzoeken. Het komt daarentegen aan verzoekster toe om, in zoverre zij hieraan een vrees verbindt, *in concreto* aan te tonen dat zij bij terugkeer naar haar land van herkomst een risico loopt op vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin dan wel ernstige schade in de zin van de definitie inzake subsidiaire bescherming. Zij blijft hier echter geheel in gebreke.

De verwijzing in het verzoekschrift naar een arrest van de Raad van oktober 2015 is *in casu* niet dienstig, aangezien rechterlijke beslissingen geen precedentwerking hebben. Bovendien dient elk verzoek om internationale bescherming individueel te worden onderzocht, rekening houdend met de elementen eigen aan het concrete geval, hetgeen hier gebeurt.

3.3.6.4. De Raad benadrukt dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen en verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Uit de gegevens in het dossier blijkt dat verzoekster in haar land van herkomst over nationale bescherming beschikt. Zij toont het tegendeel niet *in concreto* aan. Verzoekster toont niet aan dat het haar in Noord-Macedonië aan nationale bescherming ontbreekt.

De Raad wijst er nog op dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

De Raad herinnert aan dat Noord-Macedonië werd opgenomen op de lijst van veilige landen, ook in het recentste koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het Verdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming wordt geboden tegen vervolging of mishandeling door middel van:

a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2 van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;

- c) de naleving van het non-refoulementbeginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

3.3.7. Bijgevolg blijkt niet, gelet op hetgeen voorafgaat, dat verzoekster substantiële redenen heeft opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om haar land van herkomst, Noord-Macedonië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming en de kennelijke ongegrondheid van verzoeksters verzoek om internationale bescherming.

3.3.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het CGVS.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS,	kamervoorzitter,
M. DENYS,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS